

Lönerapport år 2011

Löner och löneutveckling år 2000–2010
efter klass och kön

Författare: Mats Larsson, Arbetslivsenheten

Innehåll

Sammanfattning	2
1 Löner och löneutveckling år 2010	4
2 Löneutveckling räknat i kronor	9
3 Löner och löneutveckling i sex sektorer	10
4 Löneutveckling de senaste 10 åren år 2000–2010	13
5 Kvinnor och män	15
Bilaga 1	Metod och dataunderlag Strukturrensning Standardvägning Statistisk osäkerhet
Bilaga 2	Månadslön och löneutveckling år 2010 för arbetare, tjänstemän och samtliga anställda

Rapporten har utarbetats av LOs Arbetslivsenhet

För ytterligare information,
kontakta Mats Larsson, telefon 08-796 28 11

Sammanfattning

- ▶ **Historiskt låga löneökningar** år 2010, 2,3 procent för arbetare och 2,2 procent för tjänstemän. De lägsta löneökningar som uppmätts på över 55 år
- ▶ **Reallönerna** ökade ändå med drygt en procent år 2010
- ▶ **Räknat i kronor** ökade lönerna med 490 kronor för arbetare och med 700 kronor för tjänstemän, det vill säga med 210 kronor mer för tjänstemän.
- ▶ **Medellönen** är 22 400 kronor för arbetare och 32 100 kronor för tjänstemän. Lönegapet ökade därmed till 9 700 kronor (43 procent)
- ▶ **Kvinnor och män** - 4 700 kronor lägre medellön för kvinnor än för män

22 400 kronor för arbetare och 32 100 kronor för tjänstemän

År 2010 är medellönen för samtliga anställda 27 700 kronor i månaden. Skillnaden är dock stor mellan arbetare och tjänstemän då medellönen för en arbetare är 22 400 kronor och för en tjänsteman 32 100 kronor. Lönen för tjänstemän är därmed 9 700 kronor, eller 43 procent, högre än för arbetare.

Det visar LOs årliga bearbetning av Statistiska centralbyråns lönestrukturstatistik för år 2010.

Historiskt låga löneökningar år 2010

År 2010 ökade lönerna i genomsnitt med 2,2 procent för samtliga anställda. För arbetare ökade lönerna med 2,3 procent och för tjänstemän med 2,2 procent, det vill säga en tiondels procent mer för arbetare. Dessa löneökningar är dock de lägsta för ett enskilt år som uppmätts på minst 55 år.

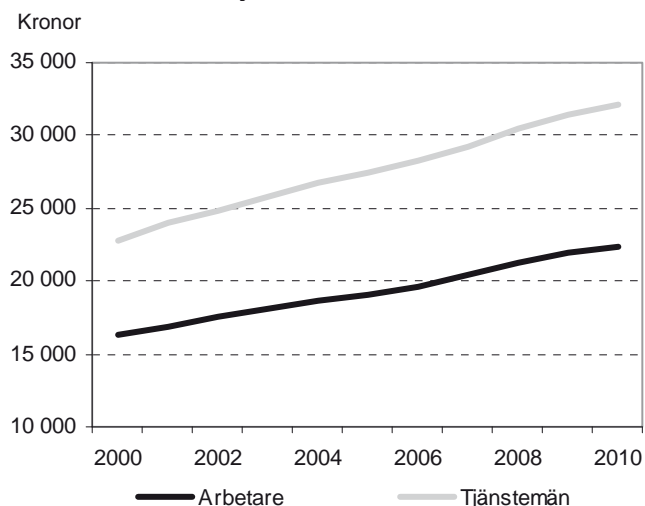
Men ändå drygt en procent i reallöneökning

Trots historiskt låga löneökningar så ökade ändå reallönerna med drygt en procent för både arbetare och tjänstemän. Detta på grund av att inflationen endast var 1,3 procent år 2010.

Månadslön år 2010			
	Arbetare	Tjänstemän	Samtliga
Samtliga	22 400	32 100	27 700
Privat sektor	23 200	33 800	28 700
Offentligt sektor	20 500	29 000	25 600

Löneökning år 2010. Procent			
	Arbetare	Tjänstemän	Samtliga
Samtliga	2,3	2,2	2,2
Privat sektor	2,4	2,2	2,3
Offentligt sektor	1,7	2,0	1,9

Genomsnittlig månadslön år 2000-2010
Arbetare och tjänstemän

210 kronor mindre för arbetare än för tjänstemän

Räknat i kronor ökade lönerna för arbetare i genomsnitt med 490 kronor och för tjänstemän med 700 kronor år 2010. Lönerna ökade alltså med 210 kronor mer för tjänstemän. Lönegapet mellan arbetare och tjänstemän har därmed växt ytterligare och de senaste 15 åren har det ökat från 4 300 kronor till dagens 9 700 kronor.

Räknas lönegapet i procent så blir bilden lite annorlunda då lönegapet räknat i procent var som störst år 2006 med 44 procent. Därefter har det faktiskt minskat något till 43 procent år 2010.

Liten minskning av skillnaden mellan kvinnorna och män

Lönerna är lägre för kvinnor än för män. År 2010 var medellönen för kvinnor 25 400 kronor och för män 30 000 kronor. En skillnad på 4 700 kronor till männens favör vilket dock är drygt 100 kronor mindre än föregående år.

1

Löner och löneutveckling år 2010

Historiskt låg löneökning – men ändå reallöneökning

År 2010 ökade lönerna i genomsnitt med 2,2 procent. En sån liten löneökning har inte uppmätts på över 55 år. Men trots denna relativt låga nominella löneökningen så ökade ändå reallönerna (nominell löneökning minus inflation) med cirka en procent.

22 400 kronor för arbetare och 32 100 kronor för tjänstemän

Lönerna ökade nästan lika mycket för såväl arbetare som tjänstemän och medellönen för arbetare är nu 22 400 kronor och för tjänstemän 32 100 kronor. Lönen är därmed 43 procent eller 9 700 kronor högre för tjänstemän än för arbetare.

Lönerna är högre inom privat sektor än inom offentlig sektor och högst löner har tjänstemän inom privat sektor med en medellön på 33 800 kronor. Lägst är lönen för arbetare inom offentlig sektor, 20 500 kronor (se diagram 1.1 och tabell 1.1).

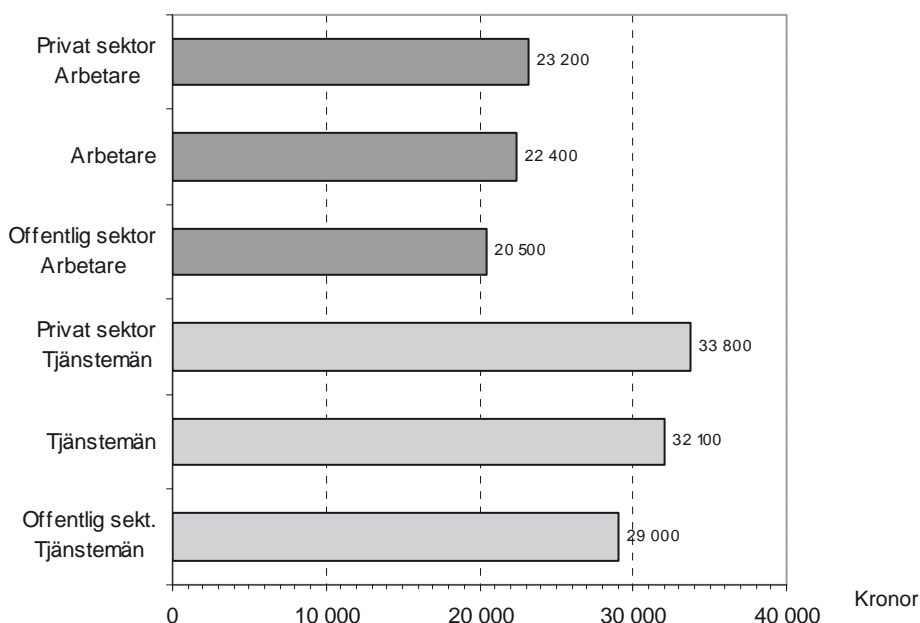
Detta framgår av LOs årliga bearbetning av Statistiska centralbyråns lönestrukturstatistik för år 2010 (se bilaga 1 för metod och dataunderlag).

Tabell 1.1 Månadslön år 2010

	Arbetare	Tjänstemän	Samtliga
Samtliga	22 400	32 100	27 700
Privat sektor	23 200	33 800	28 700
Tillverkningsindustri	23 500	37 200	29 100
Byggnadsindustri	26 600	34 800	28 800
Privat tjänsteproduktion	21 900	33 000	28 500
Offentligt sektor	20 500	29 000	25 600
Stat	22 400	31 500	30 800
Kommun	20 400	26 700	23 300
Landsting	21 300	31 100	28 700

Diagram 1.1

Genomsnittlig månadslön år 2010 Arbetare och tjänstemän efter sektor

2,3 procent för arbetare och 2,2 procent för tjänstemän

År 2010 ökade lönerna i genomsnitt med 2,2 procent för samtliga anställda. För arbetare ökade lönerna med 2,3 procent och för tjänstemän med 2,2 procent. Det vill säga en tiondels procent mer för arbetare än för tjänstemän. Skillnaden är dock så liten att den ryms inom den statistiska felmarginalen.

Mest ökade lönerna för arbetare inom privat sektor, 2,4 procent, medan lönerna ökade minst för arbetare inom offentlig sektor, 1,7 procent (se diagram 1.2)

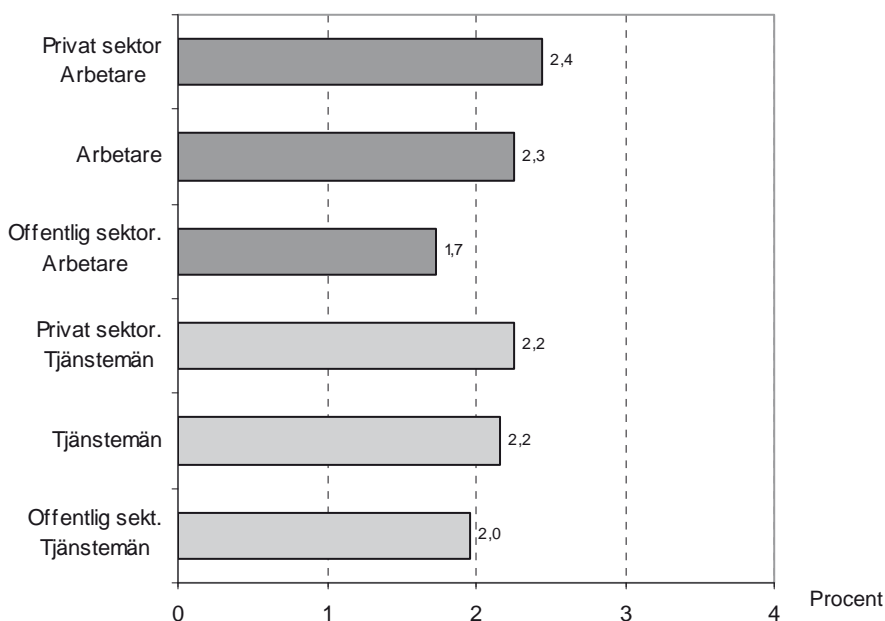
Lägsta löneökningen sedan 1940-talet

En jämförelse bakåt i tiden visar att lönerna inte ökat så lite som 2,2 procent ett enskilt år på mycket länge. Det har inte skett på åtminstone de senaste 55 åren och troligen inte sedan 1940-talet. Den lönestatistik från SCB som används i denna rapport gäller visserligen bara från och med år 1994 men för åren 1954-1993 visar den gamla så kallade LO-SAF-statistiken gällande arbetare inom tillverkningsindustrin att lönerna bara några enstaka år ökat med mindre än fem procent (se diagram 1.3).

Inflationen måste räknas in

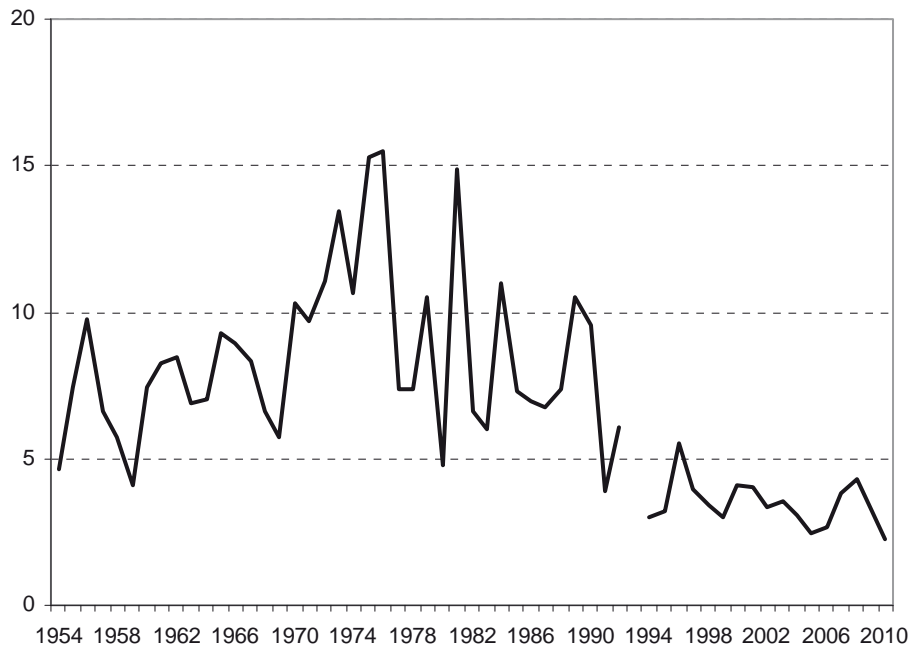
Det är dock inte bara löneökningarna som varierar över tiden utan även inflationen och för att få en mer komplett bild av löneutvecklingen så bör även den så kallade reala löneutvecklingen redovisas, det vill säga nominell löneutveckling minus inflation.

Diagram 1.2 Löneökning år 2010
Arbetare och tjänstemän efter sektor

**Diagram 1.3 Löneökning (nominell) år 1954-2010*
Arbetare**

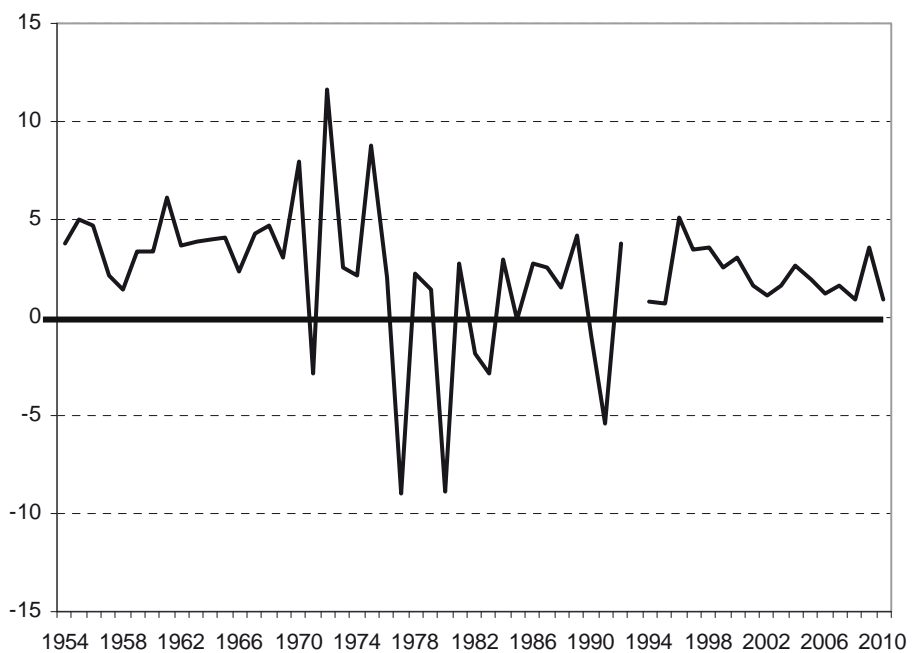
Procent

* År 1954-1992: Arbetare inom tillverkningsindustrin enl LO-SF-lönestatistik
År 1994-2010: Samtliga arbetare enl SCBs Lönestrukturstatistik

**Diagram 1.4 Real löneökning år 1954-2010*
Arbetare**

Procent

Källa: SCB

Reala löneutveckling

1,0 procent i reallöneökning för arbetare och 0,9 procent för tjänstemän

Inflationen i Sverige var 1,3 procent år 2010. Samtidigt ökade lönerna alltså med 2,3 procent för arbetare och 2,2 procent för tjänstemän. Det är drygt en procentenhet mer än vad inflationen ökat. Löntagarnas köpkraft har därmed ökat och den så kallade reallönen ökade med 1,0 procent för arbetare och 0,9 procent för tjänstemän.

De tio senaste åren har reallönen i genomsnitt ökat med cirka 1,7 procent per år för arbetare och 2,0 procent per år för tjänstemän. Reallöneökningen år 2010 var alltså lägre än genomsnittet för de tio senaste åren. Det förklaras främst av att de nominella löneökningarna var ovanligt låga och återhållsamma på grund av den finanskris som ruskat om Sverige de senaste åren.

Stabila reallöneökningar senaste 15 åren

Den reala löneökningen år 2010 står sig även bra jämfört med de till synes stora löneökningar som skedde under 1970- och 1980-talet. Under denna period var dock inflationen ofta minst lika stor och flera av dessa stora nominella löneökningar förvandlades till reallönesänkningar när inflationen räknats bort. Detta hände även så sent som år 1991 då inflationen var nästan nio procent samtidigt som lönerna ”bara” ökade med fyra procent. Efter mitten av 1990-talet har lönebildningen i Sverige stabiliserats och löntagarnas reallöner och köpkraft har ökat stadigt varje år (se diagram 1.4).

Fyra relativt goda år för arbetare

Även om lönerna bara ökade marginellt mer för arbetare än för tjänstemän år 2010 så är det ändå en fortsättning på den relativt goda löneutveckling för arbetare jämfört med tjänstemän som pågått de senaste fyra åren, det vill säga under de två senaste avtalsperioderna (avtal 2007-2009 och första året i avtal 2010-2011).

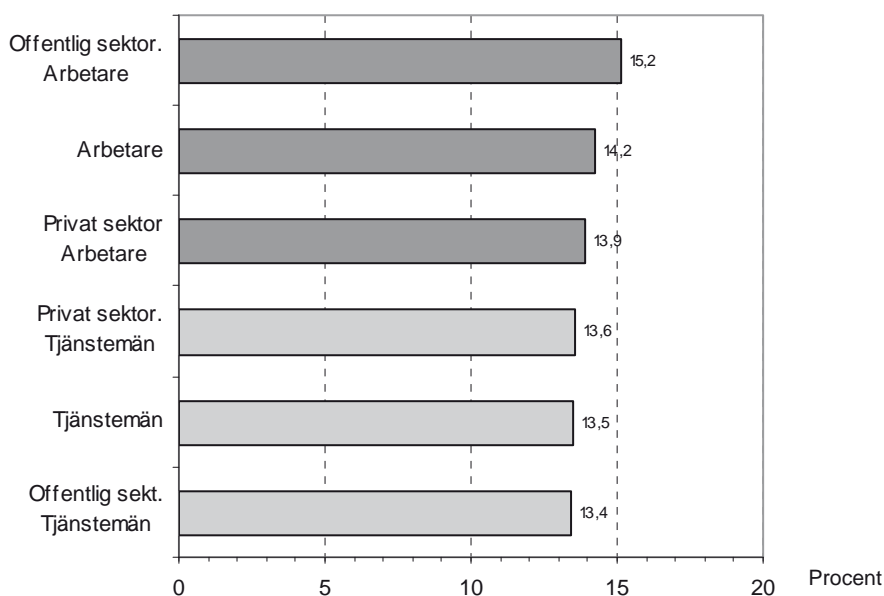
Nästan en procent mer för arbetare på fyra år

Totalt för år 2007-2010 har lönerna för arbetare ökat med 14,2 procent och för tjänstemän med 13,5 procent, det vill säga knappt en procentenhet mer för arbetare. Lönegapet mellan arbetare och tjänstemän har därmed minskat något de senaste fyra åren – räknat i procent.

Två procent mer för arbetare inom offentlig sektor

Fördelade på offentlig och privat sektor så är det främst inom offentlig sektor som lönerna ökat mer för arbetare än för tjänstemän. Inom offentlig sektor ökade lönerna för arbetare med 15,2 procent och för tjänstemän med 13,4 procent, en skillnad på nästan två procentenheter till arbetarnas förmån. Inom privat sektor är skillnaden mindre, 13,9 procent för arbetare och 13,6 procent för tjänstemän (se diagram 1.5).

Diagram 1.5 Löneökning år 2007-2010
Arbetare och tjänstemän efter sektor

2

Löneutveckling räknat i kronor

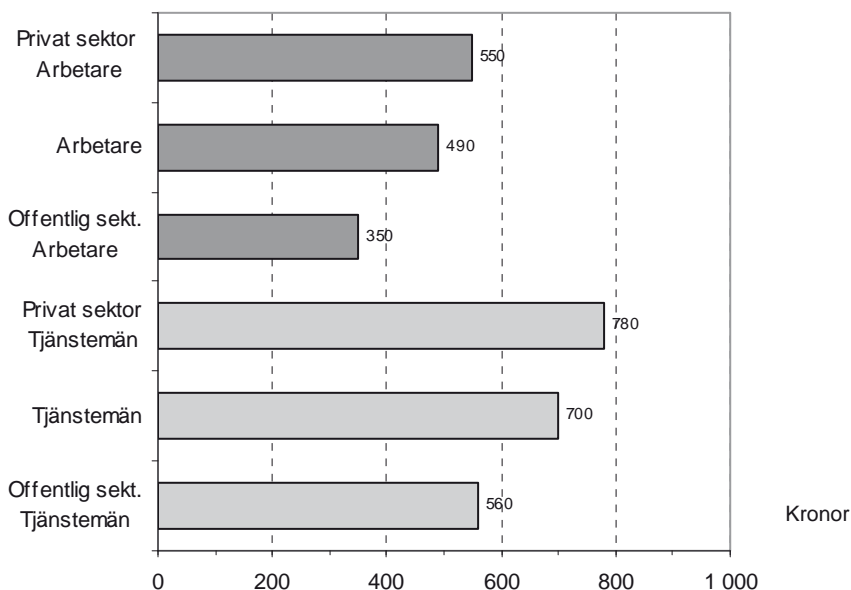
Löneutvecklingen anges vanligen i procent men i många kollektivavtal anges löneökningarna i krontal, eller både och. Därför ges här även en redovisning av löneutvecklingen räknat i antal kronor. Det ger dessutom en helt annan bild av hur löneutvecklingen gått för arbetare respektive tjänstemän

210 kronor mindre för arbetare än för tjänstemän

Räknat i kronor ökade lönerna för arbetare i genomsnitt med 490 kronor och för tjänstemän med 700 kronor. Lönerna ökade alltså med 210 kronor mer för tjänstemän. Skillnaden är nästan lika stor inom både privat som offentlig sektor.

Trots att lönerna alltså ökade lite mer i procent för arbetare än för tjänstemän så fick tjänstemännen ändå fler kronor i plånboken när löneökningarna summeras i antal kronor. Det förklaras av att medellönen är så pass mycket högre för tjänstemän än för arbetare så att det inte räcker med bara några tiondels procent mer i löneökning för arbetare för att det även ska bli mer i antal kronor. För att lönerna ska öka mer för arbetare i både procent och antal kronor krävs att lönerna ökar med drygt en procentenhet mer för arbetare än för tjänstemän (räknat på den löneökningstakt som gällt de senast tio åren). Om exempelvis lönerna för tjänstemän ökar med 3,0 procent, som motsvarar 960 kronor, så måste lönerna för arbetare öka med 4,3 procent för att även det ska motsvara 960 kronor.

Diagram 2.1 Löneökning år 2010. Kronor
Arbetare och tjänstemän efter sektor

3

Löner och löneutveckling i sex sektorer

Arbetare och tjänstemän fördelade på sex sektorer - tillverkningsindustri, byggnadsindustri, privat tjänsteproduktion, stat, kommun och landsting – visar att lönerna varierar kraftigt mellan de olika sektorerna. Lönerna är dock klart lägre för arbetare än för tjänstemän inom alla sex sektorer (se bilaga 1 för mer detaljerad beskrivning av de sex sektorerna).

Högst lön för industritjänstemän – lägst för kommunalarbetare

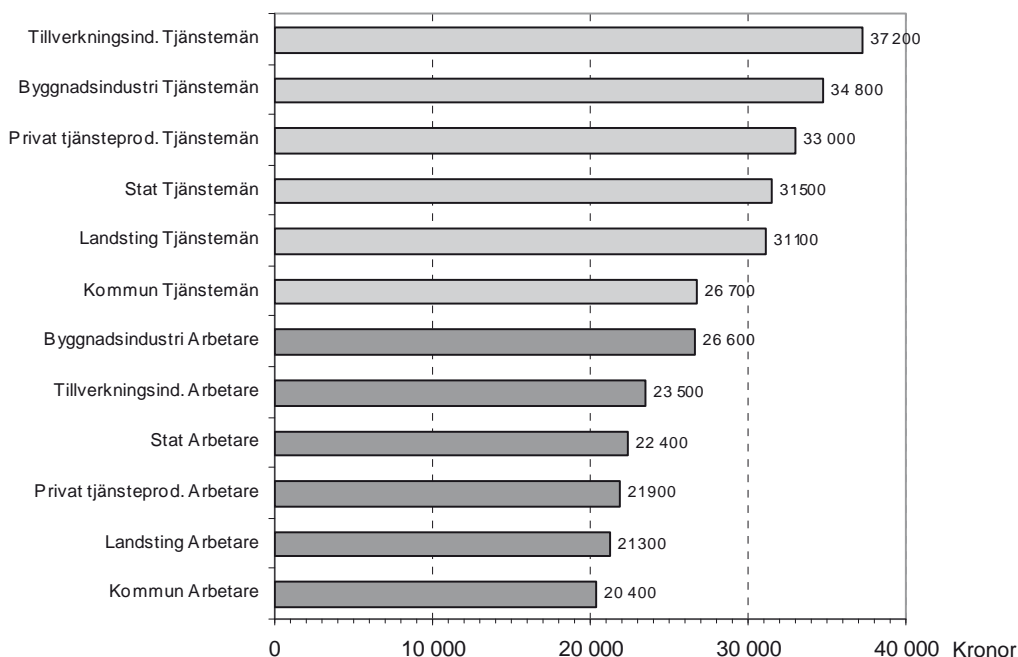
Högst är lönerna för tjänstemän inom tillverkningsindustrin, 37 200 kronor, följt av tjänstemän inom byggnadsindustrin och privat tjänsteproduktion, 34 800 kronor respektive 33 000 kronor.

Lägst medellön har arbetare inom kommunal sektor, 20 400 kronor. Lite högre medellöner har arbetarna inom landsting och privat tjänsteproduktion, 21 300 kronor respektive 21 900 kronor (se diagram 3.1).

Störst lönegap inom tillverkningsindustrin – minst inom kommunal sektor

Lönerna för tjänstemän är klart högre än för arbetare inom alla sex sektorer. Störst lönegap mellan arbetare och tjänstemän är det inom tillverkningsindustrin där medellönen för industritjänstemän är 13 700 kronor, eller 58 procent, högre än för industriarbetare. Minst lönegap är det inom kommunal sektor där det skiljer 6 300 kronor, eller 31 procent, till tjänstemännens förmån.

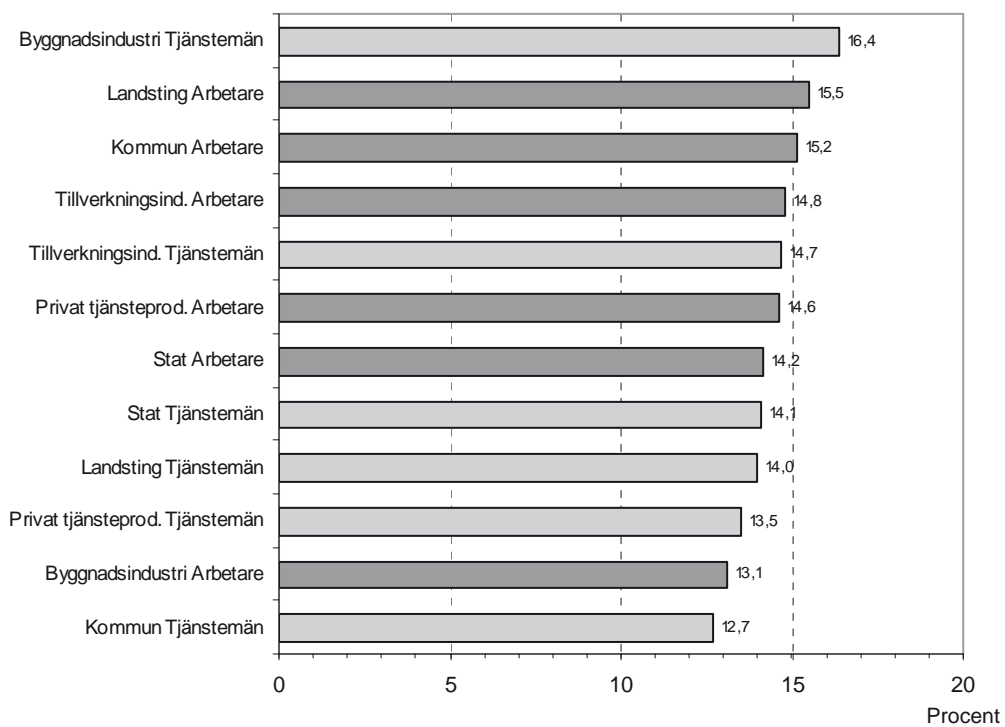
Diagram 3.1 Genomsnittlig månadslön år 2010
Arbetare och tjänstemän. Sex sektorer

Mer i löneökning för arbetare i nästan alla sektorer

De senaste fyra åren har dock lönerna ökat mer för arbetare än för tjänstemän inom nästan alla sex sektorer. Undantaget är inom byggnadsindustrin där lönerna ökat mer för tjänstemän än för arbetare, 16,4 procent respektive 13,1 procent. Det bör dock noteras att tjänstemän inom byggnadsindustrin är en relativt liten och heterogen grupp vilket gör att den statistiska osäkerheten är relativt stor främst vad gäller förändringsskattningar (se diagram 3.2).

Diagram 3.2 Löneökning år 2007-2010. Procent
Arbetare och tjänstemän. Sex sektorer

Men mer i kronor till tjänstemännen i alla sektorer

Om löneökningarna år 2007-2010 räknas i kronor istället för procent så blir bilden dock en annan då lönerna har ökat med betydligt mer antal kronor för tjänstemän än för arbetare inom alla sex sektorer.

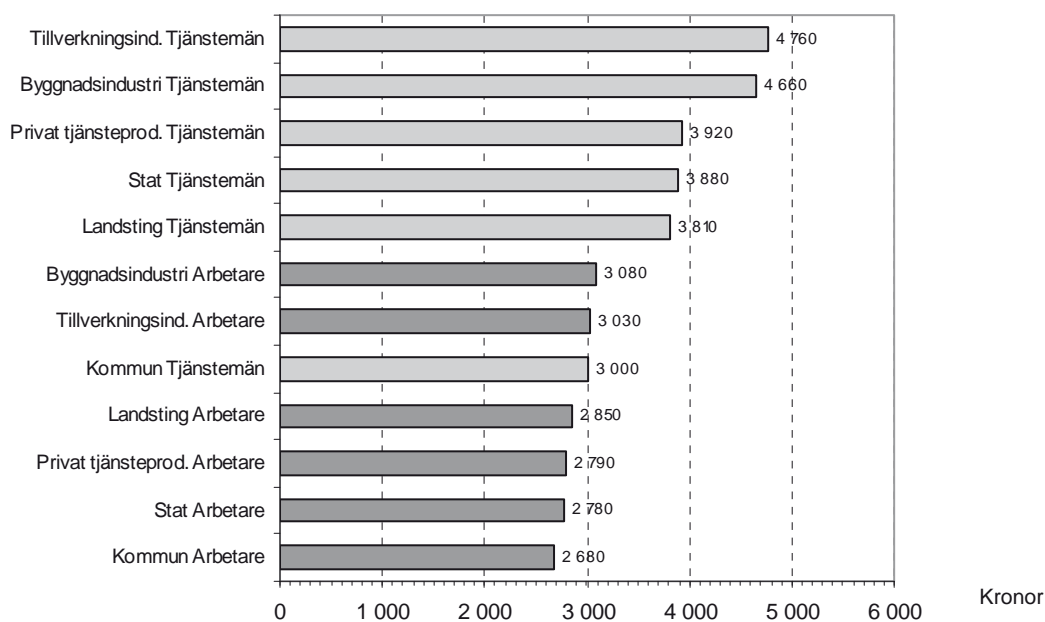
Störst skillnad inom industrin

Störst är skillnaden inom tillverkningsindustrin där lönerna ökat med 3 030 kronor för arbetare och med 4 760 kronor för tjänstemän (se diagram 3.3), det vill säga med 1 730 kronor mer för tjänstemän.

Minst skillnad inom kommunal sektor

Inom de andra fem sektorerna ökade lönerna för tjänstemän med runt 1 000 kronor mer för tjänstemän än för arbetare. Undantaget är kommunal sektor där lönerna ”bara” ökade med 320 kronor mer för tjänstemän än för arbetare.

Diagram 3.3 Löneökning år 2007-2010. Kronor Arbetare och tjänstemän. Sex sektorer

4

Löneutveckling de senaste 10 åren år 2000–2010

De tio senaste åren, år 2000–2010, har medellönen för samtliga anställda ökat från 19 800 kronor till dagens 27 700 kronor. Det är en ökning med 40 procent och motsvarar en årlig löneökningstakt på 3,4 procent.

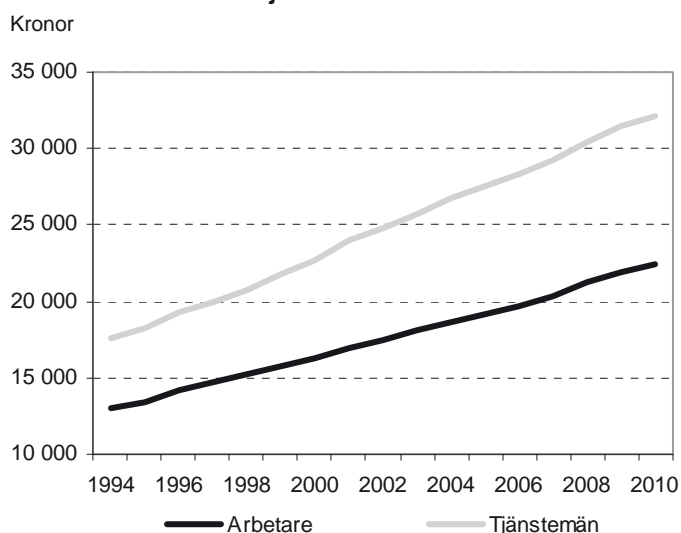
Tre procentenheter mindre till arbetarna

För arbetare har lönerna ökat med totalt 38 procent (3,3 procent per år) och för tjänstemän med 41 procent (3,5 procent per år). Lönerna har alltså ökat med tre procentenheter mindre för arbetare och lönegapet mellan arbetare och tjänstemän har blivit större.

...eller 3 200 kronor mindre

Tre procentenheter låter kanske inte så mycket men räknas skillnaden i kronor istället för procent blir det mer påtagligt hur lönegapet mellan arbetare och tjänstemän ökat. I kronor räknat har lönerna för arbetare ökat med i genomsnitt 6 100 kronor och för tjänstemän med 9 300 kronor år 2000-2010. Det vill säga 3 200 kronor mindre för arbetare (se diagram 4.1 och tabell 4.1).

Diagram
4.1 Genomsnittlig månadslön år 2000-2010
Arbetare och tjänstemän

Tabell 4.1 Löneökning i kronor och procent år 2000-2010

	Kronor	Procent
Arbetare	6 100	38
därav inom:		
Privat sektor	6 200	37
Offentligt sektor	6 000	41
Tjänstemän	9 300	41
därav inom:		
Privat sektor	9 900	41
Offentligt sektor	8 300	40
Samtliga anställda	7 900	40

Lönegapet från 6 000 kronor till 9 600 kronor på tio år

Lönegapet i form av skillnaden i medellön för arbetare (22 400 kronor) och tjänstemän (32 100 kronor) har alltså ökat med 3 200 kronor de tio senaste åren, från 6 500 kronor år 2000 till dagens 9 700 kronor. I procent motsvaras detta av att tjänstemännens löner gått från att vara var 40 procent högre än för arbetare år 2000 till att nu vara 43 procent högre (se diagram 4.2 a-b).

Lönegapet räknat i kronor respektive procent ger dock olika bilder av utvecklingen de senaste åren. Räknas lönegapet i kronor så har det ökat stadigt alla år (diagram 4.2a) men räknas det i procent blir bilden en annan. Räknat i procent så ökade lönegapet framförallt mellan åren 1997-2001, från 35 procent till 42 procent. Därefter ökade det i lite lägre takt i ytterligare några år och var som störst år 2006 med dryga 44 procent. Därefter har lönegapet räknat i procent faktiskt minskat något till dagens 43 procent.

En procent mer i löneökning till arbetarna krävs för att minska gapet

Orsaken till att lönegapet räknat i kronor eller procent ger olika bild beror, som nämnts tidigare i rapporten, på att medellönen är mycket högre för tjänstemän än för arbetare. Om lönerna ökar med lika många procent för både arbetare och tjänstemän innebär det att löneökningen räknat i antal kronor blir högre för tjänstemännen. För att lönegapet ska minska i såväl kronor som procent krävs, med nuvarande löneökningstakt, drygt en procentenhet mer för arbetare än för tjänstemän.

Diagram 4.2a Lönegapet mellan arbetare och tjänstemän år 1994–2010. Kronor

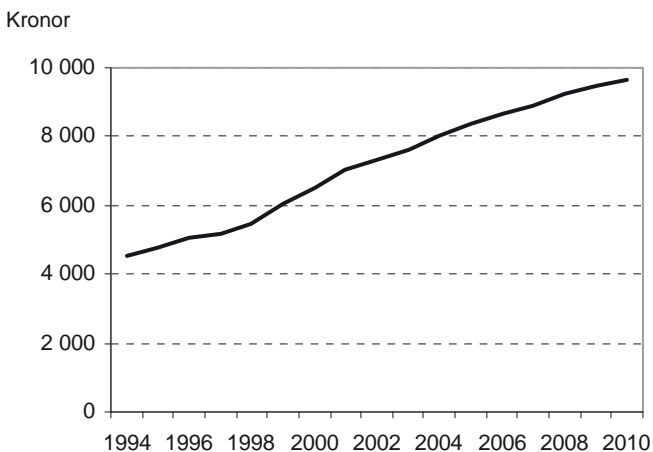
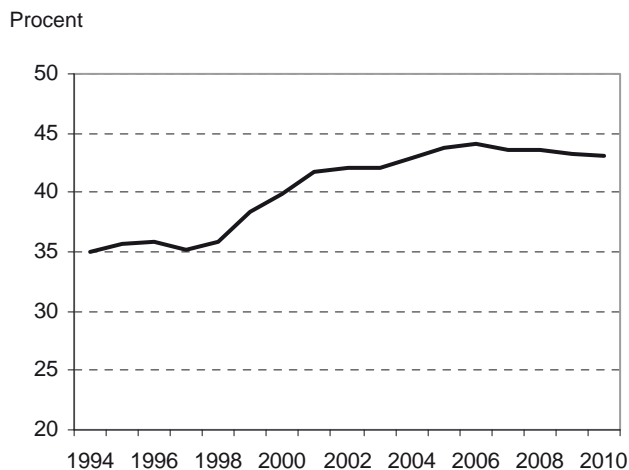

Diagram 4.2b Lönegapet mellan arbetare och tjänstemän år 1994–2010. Procent

5

Kvinnor och män

Kvinnors lön 4 700 kronor lägre än mäns lön

Den genomsnittliga månadslönen för samtliga kvinnor är 25 400 kronor och för män 30 000 kronor. Medellönen för kvinnor är därmed 4 700 kronor lägre än för män. Det är drygt 100 kronor mindre jämfört med föregående år. Räknat i procent är nu medellönen för kvinnor 84,4 procent av medellönen för män. Det är en ökning med drygt en halv procentenhet jämfört med föregående år då motsvarande siffra var 83,8. Avrundat till jämna procent så är det dock alltså 84 procent som gäller (se tabell 5.1).

Mindre skillnad bland arbetare än bland tjänstemän

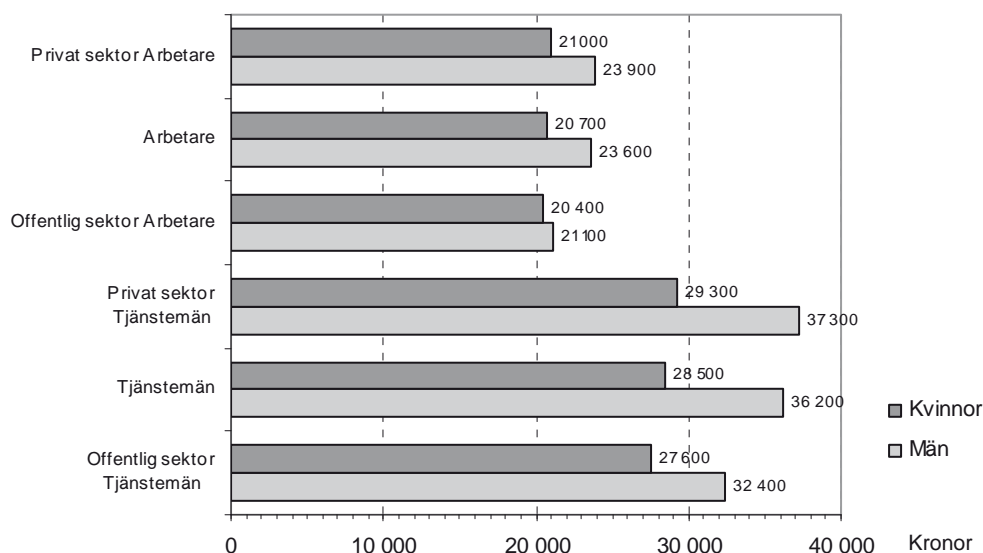
Fördelat på arbetare och tjänstemän så är löneskillnaden mellan kvinnor och män mindre bland arbetare än bland tjänstemän. Bland arbetare är medellönen för kvinnor 20 700 kronor och för män 23 600 kronor, det vill säga 2 900 kronor högre för män. Räknat i procent motsvarar kvinnors medellön 88 procent av medellönen för män bland arbetare.

Bland tjänstemän är medellönen för kvinnor 28 500 kronor och för män 36 200 kronor, en skillnad på 7 700 kronor till männens förmån. Räknat i procent motsvarar kvinnors medellön 79 procent av medellönen för män.

Mindre skillnad inom offentlig sektor än inom privat sektor

Löneskillnaderna är mindre inom offentlig sektor än inom privat sektor. Inom offentlig sektor är medellönen för kvinnor 97 procent av medellönen för män bland arbetare och 85 procent bland tjänstemän. Inom privat sektor är motsvarande siffror för 88 procent för arbetare och 79 procent för tjänstemän.

Diagram 5.1 Genomsnittlig månadslön år 2010 Kvinnor och män

Tabell 5.1 Månadslön för kvinnor och män år 2010 samt kvinnors lön i procent av mäns lön - med och utan standardvägning (år 2008) efter yrke*

	Arbetare		Kvinnors lön i % av mäns lön		Tjänstemän		Kvinnors lön i % av mäns lön		Samtliga		Kvinnors lön i % av mäns lön	
	Kvinnor	Män	Ej stand. vägt	Stand. vägt *	Kvinnor	Män	Ej stand. vägt	Stand. vägt *	Kvinnor	Män	Ej stand. vägt	Stand. vägt *
Samtliga sektorer	20 700	23 600	88	97	28 500	36 200	79	91	25 400	30 000	84	93
Privat sektor	21 000	23 900	88	95	29 300	37 300	79	89	26 100	30 200	86	91
Tillverkningsindustrin	21 900	23 800	92	94	32 600	39 200	83	90	27 400	29 500	93	92
Byggnadsindustrin	21 700	26 700	81	89	29 400	36 600	80	90	27 500	28 900	95	89
Tjänsteproduktion	20 800	22 700	92	98	28 900	36 900	78	89	25 800	30 800	84	91
Offentligt sektor	20 400	21 100	97	101	27 600	32 400	85	96	24 500	29 000	85	98
Stat	21 300	23 100	92	98	29 600	33 500	88	92	29 200	32 600	90	92
Kommun	20 300	20 800	98	102	26 300	27 800	95	99	23 000	24 600	94	100
Landsting	21 200	21 300	100	100	28 700	40 500	71	95	27 000	35 700	76	96

* Standardvägningen gäller år 2008 och är beräknad efter 4-siffer ssyk för respektive sektor. Dataunderlag är SCBs Lönestrukturstatistik och databasen Linda2008

Löneökning de fyra senaste åren - år 2007-2010

Mer procent till kvinnorna

De fyra senaste åren, år 2007-2010, har lönerna ökat med drygt en procentenhet mer för kvinnor än för män bland såväl arbetare som tjänstemän. Bland arbetare ökade lönerna med 15,0 procent för kvinnor och med 13,8 procent för män och bland tjänstemän med 14,6 procent för kvinnor och 13,2 procent för män (se tabell 5.2).

Lönerna har alltså jämnats ut lite de senaste fyra åren och för arbetare förklaras detta troligen till stor del av de jämställdhets- och låglönesatsningar som de flesta av LO-förbundens kollektivavtal gällande åren 2007-2009 innehöll. Syftet med dessa var att satsa lite extra av löneökningstrymmet på kvinnodominerade sektorer och detta har uppenbarligen gett visst resultat.

Även många avtal gällande åren 2010-2011 innehöll någon form av jämställdhets- eller låglönesatsning. Dessa avtal påverkades dock av den så kallade finanskrisen och de löneökningar som avtalades blev relativt små och utrymmet för jämställdhets- och låglönesatsningar blev därmed även de relativt små, vilket troligen förklarar varför lönerna år 2010 i stort sett ökade lika mycket för kvinnor som män.

Mindre skillnad i kronor

Räknat i antal kronor ökade dock lönerna som vanligt mer för män än för kvinnor även år 2007-2010. Bland arbetare ökade medellönen för kvinnor med 2 710 kronor och för män med 2 880 kronor, det vill säga 170 kronor mer för männen. Bland tjänstemän ökade medellönen för kvinnor med 3 640 kronor och för män med 4 230 kronor, 590 kronor mer för männen.

Tabell 5.2 Löneökning för kvinnor och män år 2007-2010. Procent och kronor per månad

	Procent						Kronor					
	Arbetare		Tjänstemän		Samtliga		Arbetare		Tjänstemän		Samtliga	
	Kvinnor	Män	Kvinnor	Män	Kvinnor	Män	Kvinnor	Män	Kvinnor	Män	Kvinnor	Män
Samtliga	15,0	13,8	14,6	13,2	14,8	13,3	2 710	2 880	3 640	4 230	3 280	3 530
Privat sektor	14,9	13,8	15,0	13,3	15,1	13,6	2 720	2 900	3 840	4 390	3 430	3 610
Offentlig sektor	15,2	14,5	14,1	12,6	14,7	12,2	2 700	2 660	3 420	3 620	3 140	3 150

Standardvägda löner

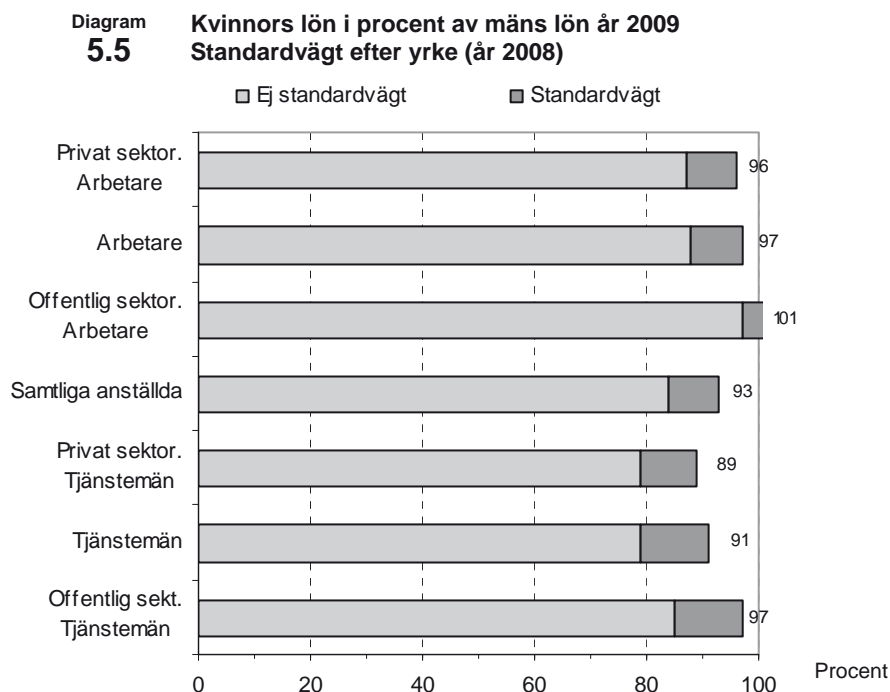
Löneskillnaden mellan kvinnor och män förklaras till stor del av att kvinnor och män i huvudsak arbetar inom olika yrken och att lönerna varierar kraftigt mellan dessa yrken. Ett sätt att ta hänsyn till detta vid jämförelse av kvinnors och mäns löner är att använda så kallad standardvägning. Standardvägning innebär i korthet att medellöner beräknas med antagande om att antalet kvinnor och antalet män är lika många inom varje redovisningsgrupp, här yrkesgrupp (se bilaga 1 för exempel).

Klart mindre löneskillnad med standardvägning

Standardvägning efter yrke medför att kvinnors lön i procent av mäns lön ökar från 84 procent till 93 procent bland samtliga anställda (se diagram 5.5). Löneskillnaden mellan kvinnor och män minskar alltså, dock i olika grad vad gäller arbetare och tjänstemän liksom mellan privat och offentlig sektor.

Nästan ingen löneskillnad bland arbetare

Bland arbetare försvinner löneskillnaden nästan helt med standardvägning då den standardvägda medellönen för kvinnor är 97 procent av männens. Inom offentlig sektor blir kvinnors lön till och med högre än mäns lön, 101 procent, medan den inom privat sektor stannar vid 95 procent.

Även bland tjänstemän minskar löneskillnaden med standardvägning. För samtliga tjänstemän ökar kvinnors lön i procent av mäns lön från 79 till 91 procent, inom offentlig sektor från 84 till 96 procent och inom privat sektor från 77 till 89 procent.

Kvinnoyrke lika med låglöneyrke

De betydligt mindre löneskillnader som framträder när standardvägning används förklaras av att lönerna oftast inte skiljer sig nämnvärt mellan kvinnor och män med samma yrke. Inom exempelvis kommunal sektor finns en rad yrken där medellönen till och med är högre för kvinnor än för män (grundskolelärare, förskollärare, barnskötare, städare m.fl.). Ändå kvarstår det faktum att medellönen för samtliga kvinnor endast är 84 procent av samtliga mäns medellön. Förklaringen till detta ligger i kombinationen av en starkt könssegregerad arbetsmarknad och stora löneskillnader mellan olika yrken och sektorer. Det vill säga att kvinnor och män i huvudsak arbetar inom olika yrken och att medellönen nästan alltid är lägre inom de yrken som domineras av kvinnor.

Andel kvinnor och relativlön

Detta kan även uttryckas med att ju *större* andel kvinnor en sektor innehåller desto *lägre* är sektorns relativlön. Detta framgår av diagram 5.6 och 5.7 som visar sambandet mellan andel kvinnor och relativlön för arbetare och tjänstemän inom olika sektorer.

Sambandet tydligast bland arbetare

Sambandet är tydligast bland arbetare då samtliga sex sektorer med mer än 50 procent kvinnor även har de lägsta relativlönerna (observationerna i nedre högra delen av diagram 5.6) medan de mansdominerade sektorerna alla har relativlöner över 100, med undantag av sektorn företagstjänster som ligger under 100.

Relativlön

En sektors relativlön är *sektorns medellön* i procent av *medellön för samtliga anställda*.

Exempel

Relativlön för arbetare inom byggnadsindustrin:
Medellön för byggnadsarbetare (26 200 kronor) / Medellön för samtliga arbetare (21 900 kronor) =
 $26\,200 / 21\,900 = 1,19 (* 100) = 119$

Lönen för byggnadsarbetare är alltså 119 procent av medellönen för samtliga arbetare.

Tydligt även bland tjänstemän - med tre undantag

Även bland tjänstemän är sambandet mellan kön och lön tydligt (se diagram 5.7). Sektorerna finans och försäkringsverksamhet (bank) och landsting avviker dock genom att de har mer än 50 procent kvinnor men en relativ lönenivå över 100. En närmare granskning av dessa två sektorer visar dock att det främst är *männen* i dessa två sektorer som har höga löner vilket drar upp genomsnittet för hela sektorn (se tabellbilaga).

Diagram 5.6 **Arbetare: Andel kvinnor per sektor och sektorns medellön relativt medellön för samtliga arbetare (=100). År 2010**

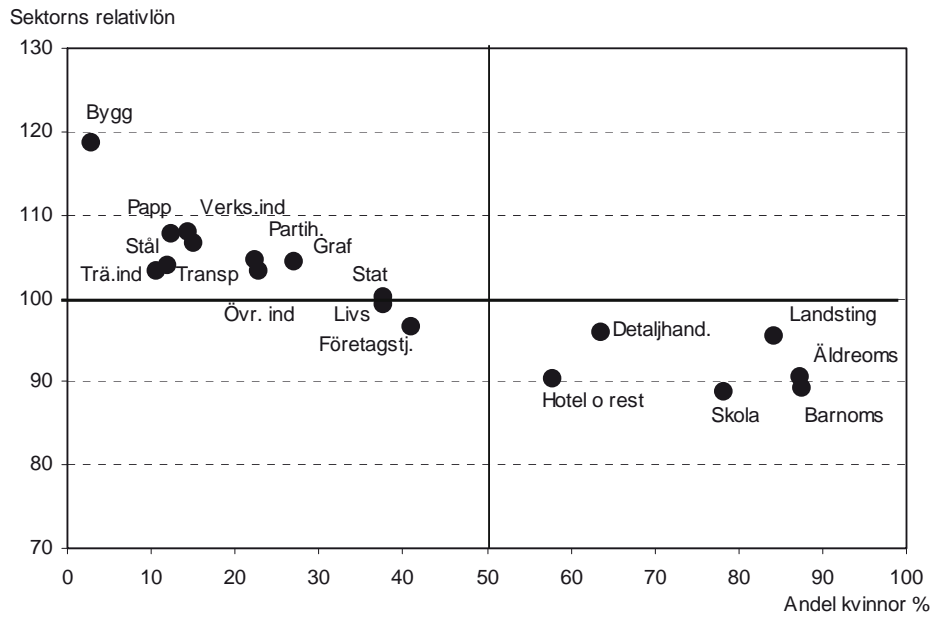
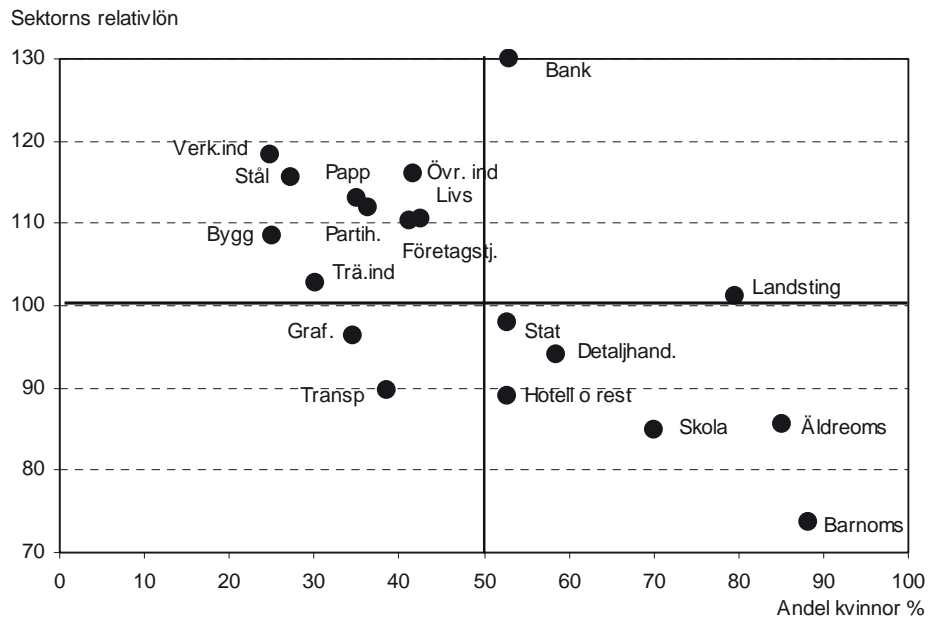

Diagram 5.7 **Tjänstemän: Andel kvinnor per sektor och medellön relativt medellön för samtliga tjänstemän (=100). År 2010**

Bilagor

Bilaga 1 Metod och dataunderlag
Strukturrensning
Standardvägning
Statistisk osäkerhet

Bilaga 2 Månadslön och löneutveckling år 2010 för arbetare,
tjänstemän och samtliga anställda

Bilaga 1

Metod och dataunderlag

Rapporten syftar till att beskriva lönenivå och löneutveckling för olika grupper av anställda på den svenska arbetsmarknaden år 2000-2010.

Dataunderlaget är den så kallade lönestrukturstatistiken (LSS) som sammanställs och redovisas av Statistiska centralbyrån. Lönestrukturstatistiken redovisas en gång per år och är fördelad på fem olika sektorer – privatanställda arbetare, privatanställda tjänstemän, stat, kommun och landsting. Lönestrukturstatistiken har redovisats i sin nuvarande form sedan år 1994.

I syfte att förbättra statistikens jämförbarhet över tiden och mellan olika sektorer har statistiken bearbetats av LO främst genom beräkning av ett enhetligt lönebegrepp, sektorindelning samt strukturrensning.

Lönebegrepp

Det lönebegrepp som används i rapporten är grundlön inklusive helglön och andra fasta löneförmåner. Lönebegreppet är avsett att motsvara månadslön för heltidsarbete på dagtid.

De lönekomponenter som inte ingår är i huvudsak olika typer av rörliga lönetillägg som till exempel för obekväm arbetstid, skiftgång och overtid. Inte heller arbetstidsförkortning som är framförhandlad i utbyte mot löneökning är medräknad.

I SCBs redovisning av lönestrukturstatistiken används olika lönebegrepp och benämningar för olika sektorer. Tabell 1 visar vilka lönekomponenter som ingår i rapportens lönebegrepp för respektive sektor.

Uppräkningsfaktor för timlön

Vad gäller privatanställda arbetare så redovisar SCB endast timlön för dessa. Månadslön har dock beräknats genom att multiplicera timlönen med 167,5 vilket motsvarar det genomsnittliga antalet arbetade timmar som en heltidsanställd arbetar per månad med hänsyn till hur helgdagar infaller under en 28-årsperiod. Samma uppräkningsfaktor har använts för samtliga år för att ge bästa möjliga jämförbarhet över tiden.

Redovisningsgrupper

Lönestrukturstatistiken redovisas inte efter avtalsområden men väl efter näringsgren och yrke. Utifrån detta har statistiken grupperats för att motsvara gällande avtalsområden så mycket som möjligt. Detta har skett genom indelning av de anställda i 19 sektorer. Tabell 2 visar vilka näringsgrenar och yrkesgrupper som ingår i respektive sektor. De privata sektorerna är uppdelade efter näringsgren medan de offentliga är uppdelade efter yrke.

Tabell 1 Lönekomponenter för respektive sektor

Sektor	Lönekomponenter
Privatanställda arbetare	Tid- och prestationslön, helglön och andra förmåner. Timlön
Privatanställda tjänstemän	Tid- och prestationslön, helglön och andra förmåner. Månadslön
Stat	Grundlön inkl fasta lönetillägg
Kommun	Grundlön inkl fasta lönetillägg
Landsting	Grundlön inkl fasta lönetillägg

Tabell 2 Indelning av sektorer efter yrke och näringsgren

Två sektorer	Sex sektorer	19 sektorer
Privat	Tillverkningsindustri	Verkstadsindustri Livsmedels, dryckes- och tobaksindustri Trävaruindustri, ej möbler Massa- och pappersindustri Grafisk o a reproindustri Stål- och metallverk Övrig tillverkningsindustri
	Byggnadsindustri	Byggnadsindustri
	Privat tjänsteproduktion	Partihandel Detaljhandel Hotell och restauranger Transport- och kommunikationer Finans- och försäkringsverksamhet Informations-, fastighets-, uthyrningsföretag m.fl.
Offentlig	Stat	Stat
	Kommun	Äldre- och handikappomsorg Skola Barnomsorg
	Landsting	Vård

Strukturrensning

Skillnader i lön mellan två tidpunkter kan bero på olika orsaker. I denna rapport är det den löneutveckling som beror på centrala och lokala löneförhandlingar som är av intresse. Förändringen av den genomsnittliga lönen påverkas dock även av strukturella förändringar. Med detta avses här att antalet anställda inom olika yrken eller näringsgrenar förändras år från år vilket kan påverka den genomsnittliga lönenivån när den beräknas för flera yrken eller näringsgrenar. Strukturella förändringar bör därför rensas bort när lönenivåer för olika tidpunkter jämförs. Metoden för detta kallas strukturrensning och innebär att samma sysselsättningsvikter används alla år som jämförs. Det vill säga att antalet anställda fördelat efter kön, yrke och näringsgren enligt år 2009 har använts även för åren 1999–2008.

Strukturrensningen har i denna rapport genomförts efter näringsgren, klass och kön för privat sektor och efter yrke och kön för sektorerna stat, kommun och landsting.

Nedan följer ett exempel på hur löneökning inom tandvården beräknas med och utan strukturrensning.

Ej strukturrensat

Yrke	År 1995		År 2004		Löneökning Procent	Kommentar
	Antal	Lön	Antal	Lön		
Tandsköterskor	6 500	12 700	7 000	17 400	37	<i>Utan strukturrensning</i> ökade lönerna i genomsnitt med 35 procent. Observera att detta är <i>mindre</i> än vad lönerna ökade för tandsköterskor och tandläkare var för sig.
Tandläkare	4 000	22 700	3 000	33 600	48	
Samtliga	11 000	16 500 *	10 000	22 260	35	

* $((6\,500 * 12\,700) + (4\,000 * 22\,700)) / (6\,500 + 4\,000) = 16\,500$ kr

Strukturrensat för antal anställda

Yrke	År 1995		År 2004		Löneökning Procent	Kommentar
	Antal	Lön	Antal	Lön		
Tandsköterskor	7 000	12 700	7 000	17 400	37	<i>Med strukturrensning</i> av antalet anställda så blir löneökningen 42 procent vilket är ungefär mitt i mellan de 37 respektive 48 procent som lönerna ökat för tandsköterskor respektive tandläkare.
Tandläkare	3 000	22 700	3 000	33 600	48	
Samtliga	10 000	15 700**	10 000	22 260	42	

** $((7\,000 * 12\,700) + (3\,000 * 22\,700)) / (7\,000 + 3\,000) = 15\,700$ kr

Strukturrensning innebär helt enkelt att *antalet* tandläkare och tandsköterskor år 2004 används även år 1995 för beräkning av den genomsnittliga lönen för samtliga. Detta medför att löneökningen för samtliga mellan år 1995 och 2004 blir klart högre och mer rättvisande *med* strukturrensning än utan eftersom förändringen av antalet anställda då "rensats" bort och därmed inte påverkar den beräknade löneökningen.

Standardvägning

Vid jämförelse av löner för kvinnor och män har så kallad standardvägning använts. Standardvägning innebär i korthet att medellöner beräknas med antagande om att antalet kvinnor och antalet män är lika många inom varje yrke. För att illustrera metoden så redovisas nedan ett exempel på hur en standardvägning beräknas för en grupp med sjuksköterskor och läkare.

Ej standardvägt

		Antal	Lön	Kvinnors lön i procent av mäns lön	Kommentar
Sjuksköterskor	Kvinnor	56 574	21 231	99	<i>Utan standardvägning</i> motsvarar kvinnornas lön i genomsnitt 64 procent av männens lön (23.701 / 37.323). Observera att detta är betydligt lägre än vad som gäller för sjuksköterskor och läkare var för sig.
	Män	5 476	21 412		
Läkare	Kvinnor	8 469	40 200	91	
	Män	12 312	44 400		
Samtliga	Kvinnor	65 043	23 701	64	
	Män	17 788	37 323		

Standardvägt enligt standardpopulationsmetoden

		Antal	Lön	Kvinnors lön i procent av mäns lön	Kommentar
Sjuksköterskor	Kvinnor	31 025 *	21 231	99	<i>Med standardvägning</i> motsvarar kvinnornas lön i genomsnitt 96 procent av männens lön. Det är cirka mitt i mellan vad som gäller för sjuksköterskor och läkare var för sig.
	Män	31 025 *	21 412		
Läkare	Kvinnor	10 391**	40 200	91	
	Män	10 391**	44 400		
Samtliga	Kvinnor	41 416***	25 990	96	
	Män	41 416***	27 179		

* $(56\,574 + 5\,476) / 2 = 31\,025$

** $(8\,469 + 12\,312) / 2 = 10\,391$

*** $31\,025 + 10\,391 = 41\,416$

Exemplet visar att när flera yrkesgrupper summeras så kan detta ge en missvisande bild av löneskillnaden mellan kvinnor och män. Ett standardvägt resultat kan då komplettera bilden med att visa hur antalet kvinnor och män inom respektive yrke påverkar lönen för samtliga.

Som vägningstal, standardpopulation, har i detta exempel använts (antal kvinnor + antal män) / 2, vilket alltså ger lika många kvinnor och män inom respektive yrke.

Notera att förutom standardvägning efter yrke så kan man standardväga efter ytterligare faktorer, t.ex. ålder, utbildning eller yrkeserfarenhet, om det finns uppgifter för dessa variabler.

Statistikens tillförlitlighet

De löner och löneökningar som redovisas i rapporten är skattningar av de "sanna" värdena. En skillnad mellan en skattning och det sanna värdet beror på olika osäkerhetskällor.

Bortfall, urvalsfel och mätfel är de vanligaste osäkerhetskällorna. Storleken på dessa kan dock beräknas. Beräkningarna visar att osäkerheten för en skattad lönenivå oftast är liten, bara 100-200 kronor upp eller ner. Osäkerheten för en skattad löneökning är större. För de löneökningstal som redovisas här är osäkerheten beräknad till en procentenhet upp eller ner. Det vill säga att en skattad löneökning bör tolkas som att den sanna löneökningen är lika med den skattade löneökningen plus/minus en procentenhet.

Exempel:

Skattad löneökning år 2009 för arbetare inom verkstadsindustrin: 2,8 procent. Felmarginal: ± 1 procentenhet.

Den sanna löneökningen ligger då sannolikt inom intervallet $2,8 \pm 1$ procent, det vill säga mellan 1,8 – 3,8 procent.

För stat, kommun och landsting är den statistiska osäkerheten mindre än inom privat sektor. Detta beroende på att lönestatistiken för de offentliga sektorerna bygger på totalundersökningar av samtliga anställda inom respektive sektor. Något urvalsfel förekommer därmed inte. Bortfall och olika typer av mätfel kan dock förekomma men dessa går inte att beräkna lika enkelt som urvalsfel.

För privat sektor används dock en urvalsundersökning vilket innebär att lönerna inom ett urval av företag undersöks och utifrån dessa skattas lönerna för samtliga anställda inom den privata sektorn.

En annan typ av osäkerhetskälla är företag som byter näringsgren eller sektor. Detta kan påverka lönenivån i både den näringsgren företaget lämnat såväl som i den som företaget kommer till. Exempel på detta är när Ericsson sålde ut delar av sin IT-verksamhet. Så länge verksamheten fanns kvar hos Ericsson så tillhör den SNI 32 Teleproduktindustrin men när den såldes och blir ett fristående företag så tillhör den SNI 72 Datakonsulter.

Oregelbunden lönerrevision är också en osäkerhetskälla. Den innebär att löneförhandlingar och därpå följande lönerrevisioner inte alltid sker vid samma tidpunkt varje år. Däremot är lönestrukturstatistiken mycket regelbunden. Detta är ofta förklaringen till ovanligt små eller stora löneökningar mellan två närliggande år inom enskilda sektorer. Över en längre tidsperiod är detta dock ett mindre problem.

Bilaga 2

Bilaga 2a Månadslön och löneutveckling år 2010. Arbetare

Bilaga 2b Månadslön och löneutveckling år 2010. Tjänstemän

Bilaga 2c Månadslön och löneutveckling år 2010. Samtliga anställda

Bilaga 2a. Månadslön (grundlön) och löneutveckling år 2010 Arbetare

Sektor		Antal	Månadslön år 2010	Löneutveckling. År 2010	Procent			
					Tio senaste åren År 2001-2010		Fyra senaste åren År 2007-2010	
					Totalt	Årstakt	Totalt	Årstakt
Samtliga sektorer	Män	872 000	23 600	2,2	36,5	3,2	13,8	3,3
	Kvinnor	729 200	20 700	2,1	40,1	3,4	15,0	3,6
	Totalt	1 601 300	22 400	2,3 **	37,8	3,3	14,2	3,4
Privat sektor	Män	784 700	23 900	2,3	36,1	3,1	13,8	3,3
	Kvinnor	362 900	21 000	2,6	39,0	3,3	14,9	3,5
	Totalt	1 147 700	23 200	2,4	36,6	3,2	13,9	3,3
C Tillverkningsindustri	Män	248 400	23 800	1,4	36,1	3,1	14,5	3,4
	Kvinnor	58 600	21 900	2,0	37,2	3,2	15,1	3,6
	Totalt	307 100	23 500	1,7	36,5	3,2	14,8	3,5
25-30, 33 Verkstadsindustri	Män	124 000	24 100	1,8	36,4	3,2	13,5	3,2
	Kvinnor	22 000	22 500	2,6	37,3	3,2	13,4	3,2
	Totalt	146 100	23 900	1,9	36,8	3,2	13,6	3,2
F Byggindustri	Män	148 800	26 700	1,9	35,5	3,1	13,4	3,2
	Kvinnor	4 500	21 700	..	34,3	3,0
	Totalt	153 200	26 600	1,7	35,1	3,1	13,1	3,1
G Handel och serviceverkstäder	Män	129 100	23 100	3,1	38,9	3,3	14,5	3,4
	Kvinnor	121 300	20 900	2,6	43,6	3,7	16,4	3,9
	Totalt	250 400	22 200	3,4 **	40,9	3,5	15,4	3,7
I Hotell och restaurang	Män	37 200	20 800	1,8	39,8	3,4	14,7	3,5
	Kvinnor	51 200	19 800	2,8	39,8	3,4	15,5	3,7
	Totalt	88 400	20 300	2,3	40,1	3,4	15,0	3,6
H Transport- och kommunikationer	Män	89 600	23 400	2,9	35,9	3,1	12,8	3,0
	Kvinnor	12 100	22 600	3,9	40,0	3,4	13,5	3,2
	Totalt	101 700	23 300	3,0	36,3	3,1	12,8	3,1
K Finans- och försäkringsverksamhet	Män
	Kvinnor
	Totalt
J+L+M+N Informations-, fastighets-, uthyrningsföretag mfl	Män	82 600	22 400	3,6	33,6	2,9	14,7	3,5
	Kvinnor	57 500	20 300	3,6	35,8	3,1	15,2	3,6
	Totalt	140 200	21 700	3,6	34,2	3,0	15,4	3,7
Summa Privat tjänsteproduktion (G-U)	Män	364 200	22 700	3,1	36,4	3,2	13,9	3,3
	Kvinnor	293 200	20 800	2,9	40,8	3,5	15,7	3,7
	Totalt	657 400	21 900	3,2 **	38,1	3,3	14,6	3,5
Offentlig sektor	Män	87 300	21 100	1,9	40,1	3,4	14,5	3,4
	Kvinnor	366 300	20 400	1,6	41,3	3,5	15,2	3,6
	Totalt	453 600	20 500	1,7	41,2	3,5	15,2	3,6
Statlig sektor	Män	8 600	23 100	2,3	33,2	2,9	13,9	3,3
	Kvinnor	5 200	21 300	3,2	36,8	3,2	15,4	3,6
	Totalt	13 800	22 400	2,6	33,7	2,9	14,2	3,4
Kommunal sektor	Män	67 700	20 800	1,9	40,9	3,5	14,3	3,4
	Kvinnor	319 700	20 300	1,5	41,4	3,5	15,2	3,6
	Totalt	387 500	20 400	1,7	41,5	3,5	15,2	3,6
Landstingskommunal sektor	Män	11 000	21 300	1,8	41,5	3,5	16,1	3,8
	Kvinnor	41 300	21 200	1,5	41,6	3,5	15,3	3,6
	Totalt	52 300	21 300	1,6	41,6	3,5	15,5	3,7

.. Uppgift ej tillgänglig eller för osäker för att redovisas

* Osäker skattnings på grund, bortfall, mätfel, rotation i urvalet eller försenad lönerevision

** Högre löneökning för samtliga än för män och kvinnor var för sig p.g.a stor förändring av antal kvinnor och män år 2009-2010

Bilaga 2b. Månadslön (grundlön) och löneutveckling år 2010 Tjänstemän

Sektor		Antal	Månadslön år 2010	Löneutveckling, Procent År 2010	Tio senaste åren År 2001-2010			
					Fyra senaste åren År 2007-2010			
					Totalt	Årstakt	Totalt	Årstakt
Samtliga sektorer	Män	900 300	36 200	2,1	39,0	3,3	13,2	3,1
	Kvinnor	1 060 100	28 500	2,3	44,0	3,7	14,6	3,5
	Totalt	1 960 300	32 100	2,2	41,0	3,5	13,5	3,2
Privat sektor	Män	702 100	37 300	2,2	39,1	3,4	13,3	3,2
	Kvinnor	569 100	29 300	2,5	45,4	3,8	15,0	3,6
	Totalt	1 271 800	33 800	2,2	41,3	3,5	13,6	3,2
C Tillverkningsindustri	Män	146 500	39 200	1,8	41,3	3,5	13,6	3,2
	Kvinnor	63 600	32 600	2,2	52,2	4,3	17,1	4,0
	Totalt	210 500	37 200	1,8	44,2	3,7	14,7	3,5
25-30, 33 Verkstadsindustri	Män	94 000	39 600	2,4	41,6	3,5	13,9	3,3
	Kvinnor	31 000	33 300	2,7	55,4	4,5	17,9	4,2
	Totalt	125 000	38 000	2,4	44,3	3,7	14,7	3,5
F Byggindustri	Män	40 800	36 600	2,6	50,2	4,2	17,7	4,2
	Kvinnor	13 600	29 400	2,6	59,7	4,8	13,2	3,1
	Totalt	54 400	34 800	2,6	51,9	4,3	16,4	3,9
G Handel och serviceverkstäder	Män	109 500	36 700	2,7	41,8	3,6	15,0	3,6
	Kvinnor	74 500	29 800	3,3	49,6	4,1	17,4	4,1
	Totalt	184 000	34 000	3,0	44,6	3,8	15,6	3,7
I Hotell och restaurang	Män	7 000	30 000	..	46,3	3,9	16,3	3,8
	Kvinnor	7 800	27 400	..	44,2	3,7	19,1	4,5
	Totalt	14 800	28 600	..	45,2	3,8	18,2	4,3
H Transport- och kommunikationer	Män	48 600	30 300	1,7	23,7	2,1	5,6	1,4
	Kvinnor	30 600	26 300	2,3	36,3	3,1	11,0	2,6
	Totalt	79 300	28 800	2,1	29,7	2,6	7,9	1,9
K Finans- och försäkringsverksamhet	Män	35 200	51 300	2,0	44,6	3,8	13,4	3,2
	Kvinnor	39 800	35 100	3,2	52,5	4,3	17,1	4,0
	Totalt	75 000	42 700	2,4	50,5	4,2	15,9	3,8
J+L+M+N Informations-, fastighets-, uthyrningsföretag mfl	Män	221 900	38 300	1,5	35,3	3,1	11,0	2,7
	Kvinnor	155 600	31 100	2,5	46,0	3,9	15,9	3,8
	Totalt	377 400	35 400	2,0	38,6	3,3	12,1	2,9
Summa Privat tjänsteproduktion (G-U)	Män	493 300	36 900	2,3	37,8	3,3	13,0	3,1
	Kvinnor	482 100	28 900	2,5	44,4	3,7	15,1	3,6
	Totalt	975 400	33 000	2,4	40,5	3,5	13,5	3,2
Offentlig sektor	Män	198 200	32 400	1,9	38,5	3,3	12,6	3,0
	Kvinnor	491 000	27 600	2,0	42,3	3,6	14,1	3,4
	Totalt	688 500	29 000	2,0	40,4	3,5	13,4	3,2
Statlig sektor	Män	85 900	33 500	2,4	39,6	3,4	13,4	3,2
	Kvinnor	96 200	29 600	2,9	50,1	4,1	15,3	3,6
	Totalt	181 900	31 500	2,6	43,5	3,7	14,1	3,3
Kommunal sektor	Män	78 900	27 800	1,5	37,7	3,3	11,7	2,8
	Kvinnor	259 300	26 300	1,6	40,5	3,5	13,2	3,1
	Totalt	337 900	26 700	1,5	39,4	3,4	12,7	3,0
Landstingskommunal sektor	Män	33 500	40 500	1,6	37,4	3,2	12,2	2,9
	Kvinnor	135 500	28 700	2,2	40,0	3,4	14,9	3,5
	Totalt	168 700	31 100	1,9	38,8	3,3	14,0	3,3

.. Uppgift ej tillgänglig eller för osäker för att redovisas

* Osäker skattning på grund, bortfall, mätfel, rotation i urvalet eller försenad löneredovisning

** Högre löneökning för samtliga än för män och kvinnor var för sig p.g.a stor förändring av antal kvinnor och män år 2009-2010

Bilaga 2c. Månadslön (grundlön) och löneutveckling år 2010 Samtliga anställda

Sektor		Antal	Månadslön år 2010	Löneutveckling, Procent År 2010	Tio senaste åren			
					År 2001-2010		Fyra senaste åren	
					Totalt	Årstakt	Totalt	Årstakt
Samtliga sektorer	Män	1 772 300	30 000	2,2	38,0	3,3	13,3	3,2
	Kvinnor	1 789 300	25 400	2,2	42,8	3,6	14,8	3,5
	Totalt	3 561 600	27 700	2,2	39,9	3,4	13,8	3,3
Privat sektor	Män	1 486 800	30 200	2,2	37,9	3,3	13,6	3,2
	Kvinnor	932 000	26 100	2,5	43,5	3,7	15,1	3,6
	Totalt	2 419 500	28 700	2,3	39,7	3,4	13,9	3,3
C Tillverkningsindustri	Män	394 900	29 500	1,6	39,0	3,4	14,4	3,4
	Kvinnor	122 200	27 400	2,1	47,0	3,9	17,2	4,1
	Totalt	517 600	29 100	1,7	40,9	3,5	15,2	3,6
25-30, 33 Verkstadsindustri	Män	218 000	30 800	2,1	40,3	3,4	14,6	3,5
	Kvinnor	53 000	28 800	2,6	50,7	4,2	18,1	4,3
	Totalt	271 100	30 400	2,2	42,2	3,6	15,3	3,6
F Byggindustri	Män	189 600	28 900	2,1	39,0	3,3	14,4	3,4
	Kvinnor	18 100	27 500	1,6	54,8	4,5	13,5	3,2
	Totalt	207 600	28 800	2,0	40,1	3,4	14,1	3,4
G Handel och serviceverkstäder	Män	238 600	29 300	2,9	37,4	3,2	12,1	2,9
	Kvinnor	195 800	24 300	3,0	46,1	3,9	16,6	3,9
	Totalt	434 400	27 200	3,2 **	41,1	3,5	14,0	3,3
I Hotell och restaurang	Män	44 200	22 200	1,8	39,3	3,4	13,4	3,2
	Kvinnor	59 000	20 800	2,1	39,8	3,4	15,5	3,7
	Totalt	103 200	21 400	1,9	39,9	3,4	14,6	3,5
H Transport- och kommunikationer	Män	138 200	25 800	2,4	26,5	2,4	6,6	1,6
	Kvinnor	42 700	25 300	2,7	35,1	3,1	10,0	2,4
	Totalt	181 000	25 700	2,6	29,8	2,6	7,7	1,9
K Finans- och försäkringsverksamhet	Män	35 200	51 300	2,0	44,6	3,8	13,4	3,2
	Kvinnor	39 800	35 100	3,2	54,7	4,5	17,5	4,1
	Totalt	75 000	42 700	2,4	52,4	4,3	16,4	3,9
J+L+M+N Informations-, fastighets-, uthyrningsföretag mfl	Män	304 500	34 000	1,9	36,6	3,2	13,1	3,1
	Kvinnor	213 100	28 200	2,7	43,2	3,7	15,2	3,6
	Totalt	517 600	31 700	2,3	38,4	3,3	13,3	3,2
Summa Privat tjänsteproduktion (G-U)	Män	857 500	30 800	2,5	36,5	3,2	12,5	3,0
	Kvinnor	775 300	25 800	2,7	43,0	3,6	15,1	3,6
	Totalt	1 632 800	28 500	2,6	39,3	3,4	13,4	3,2
Offentlig sektor	Män	285 500	29 000	1,9	38,4	3,3	12,2	2,9
	Kvinnor	857 300	24 500	1,9	42,2	3,6	14,7	3,5
	Totalt	1 142 100	25 600	1,9	40,8	3,5	13,9	3,3
Statlig sektor	Män	94 500	32 600	2,4	40,6	3,5	13,4	3,2
	Kvinnor	101 400	29 200	2,9	49,9	4,1	15,3	3,6
	Totalt	195 800	30 800	2,6	43,9	3,7	14,1	3,3
Kommunal sektor	Män	146 600	24 600	1,6	36,7	3,2	10,9	2,6
	Kvinnor	579 100	23 000	1,6	40,9	3,5	14,1	3,4
	Totalt	725 400	23 300	1,6	39,9	3,4	13,4	3,2
Landstingskommunal sektor	Män	44 400	35 700	1,7	38,0	3,3	12,8	3,1
	Kvinnor	176 800	27 000	2,1	41,5	3,5	15,9	3,7
	Totalt	221 000	28 700	1,9	40,4	3,5	15,2	3,6

.. Uppgift ej tillgänglig eller för osäker för att redovisas

* Osäker skattning på grund, bortfall, mätfel, rotation i urvalet eller försenad löneredovisning

** Högre löneökning för samtliga än för män och kvinnor var för sig p.g.a stor förändring av antal kvinnor och män år 2009-2010

Rapporten kan hämtas som pdf-dokument på LOs hemsida eller
beställas från LO-distribution:
lo@strombergdistribution.se
Telefax: 026-24 90 26

September 2011
ISBN 978-91-566-2725-5
www.lo.se

PÅ OMSLAGET:
Björn Sonidsson, 28 år, kommunal,
vaktmästare vid Östersunds sporthall och Hofvallen/Z-hallen,
tekniska förvaltningen i Östersunds kommun
FOTO: Lars Forsstedt